

Všude kolem trosky. Všude kam se podívám, zkáza. Neměli s námi žádné slitování. Mysleli jsme, že jsme jediní, ale bylo to právě naopak. Jsme jen pouhá 1 civilizace z několika milionů. Podíval jsem se na hodinky.

Bylo 6 hodin ráno. Náhle jsem pod sebou uviděl kus papíru. Když jsem se podíval pořádně, zjistil jsem, že je to stránka utržená z novin z roku 2056. „Exkluzivně z Moskvy. Neidentifikovaný létající předmět (známý jako UFO) zaútočil v kolem 8 večer. Několik obřích létajících disků se vznášelo nad městem. Za nedlouho se z ničeho nic začali bortit všechny domy a stromy. Létající disky se potom vznesli k obloze a ztratili se z dohledu. Bylo zjištěno celkem půl miliónů mrtvých lidí. Policie se.....“ Celého článku jsem se nedočet, protože byl konec papíru utržen.

Najednou se kolem mě zvedl vítr a rozvířil všechny papíry kolem. Utržený článek jsem pustil a jako by to nestačilo, v obličejí mi přistál další papír, který smrděl po síře. Pořádně jsem si ho prohlédl a viděl jsem, že je to tentokrát článek o Austrálii z roku 2059. Chtěl jsem si článek přečíst, ale najednou jsem vedle sebe uslyšel jako by něco trísklo. Podíval jsem se směrem, kde jsem to slyšel a přitom zvednul samopal. Nic tam ale nebylo. Najednou se ozvala další rána a já poznal, že to vychází z obchodu s elektronikou. Rozhodl jsem se, že to prověřím.

Už teď jsem si říkal, že to co dělám je ta největší blbost v mém životě. Když jsem vstoupil, všiml jsem si, že nad mnou ještě stále visí reklama na nový I-phone 654. Šel jsem dál a přitom sledoval zkázu všude kolem sebe. Rozbitá LG s úhlopříčkou 5 metrů, nový nefunkční dotykový monitor Acer, atd. Za rohem bylo oddělení animovaných filmů. Doba ledová XVII, Popelka a 20 trpaslíků, O modré Karkulce VI.

Když jsem si četl další a další filmy, jen tak porozházené na zemi, najednou se ozval hluboký křik. Šel jsem za ním a hlas byl stále silnější a silnější. Hlas stále sílil a stal se až nesnesitelný. Musel jsem si zakrýt uši rukama, ale ani to nepomohlo. Hlas byl, ale pak bolestivý a to nebylo dobré. Bolestí jsem spadl na kolena a začal křičet také, ale nepřestávalo to. „Dost, dost, prosím vás přestaňte, prosím.“ Křičel jsem skoro jako týraná zvíře. Hlas pak na štěstí pominul. Ležel jsem na podlaze a vzpomínal jsem se z ukrutné bolesti.

Trošku se mi zamlžily oči a musel jsem si je otřít. Když jsem se znovu podíval před sebe, zjistil jsem, že nevidím novou konzoli, ale velkou ještěrku, oblečenou do kovového obleku, stojící před mnou. Byla asi stejně velká jako já, měla 18 očí a dlouhou štíhlou postavu. Chvilí se na mě dívala, pak znova zařvala tím samým zvukem, který jsem slyšel před tím. Viděl jsem, jak vzadu natahuje dlouhý ocas, na kterém měla dlouhou ostnu. „Do hajzlu.“ Zakřičel jsem a přitom jsem šáhnul po samopalu. Rychle jsem zamířil na vetřelcovu hlavu a zmačkl spoušť. Ještěrka pištivě zakřičela bolestí a pak spadla na zem jako kámen do vody.

Pomalů jsem vstal a vzpomínal se z ještěrčina útoku. Sedl jsem si na rozbitý stůl, vytáhnul si svačinu a přemýšlel. „Proč zrovna my? Proč? Zemřelo miliardy lidí. Zemřela i má žena Jenipher a s ní i mé 2 děti Alex, Sam přímo před mýma očima. Viděl jsem, jak je zastřelily.“ Pomalu se mi hrnuly slzy do očí a já si nemohl pomoci. Prostě jsem řval jak malí mimino a bylo mi teď všechno jedno. Asi po půl hodině mi začalo být lépe a rozhodl jsem se, že půjdu na základnu. Podíval jsem se na hodinky a zjistil jsem, že jsem v tom obchodě byl 2 hodiny. Bylo 8 hodin, takže mi vlastně skončila ranní směna.

Když jsem vyšel z obchodu, na obloze bylo patrné, že za chvíli bude pršet. Najednou se mi ozvala vysílačka a já si řek, že už mi volají ze základny, abych šel zpátky. Když jsem ale spustil přehrávání, k mému překvapení to nebyl hlas mého velitele, nýbrž hlas známého plukovníka Obamy. „Všem jednotkám, hlásí se k vám plukovník Obama z národního institutu obrany Ameriky. Chcu ohlásit, že Pentagon jsme úspěšně ubránili před útokem mimozemšťanů. Následně pak Pentagon nařídil jaderný útok na východ Ameriky. Zasáhnuta budou města jako je New York, Broclin, New Jersey, a Merouven. Ve všech lokalitách je nařízena evakuace všech ochranných jednotek. Máte čas do dopadu 2 hodiny. Pak už je to jen na vás. Konec.“